

תת"ע (ירושלים) 5507-06-25 - מדינת ישראל נ' באסל רשק

תת"ע (ירושלים) 5507-06-25 - מדינת ישראל נ' באסל רשק שלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 5507-06-25

מדינת ישראל

נגד

באסל רשק

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[19.10.2025]

כבוד השופטת מיכל שביט

החלטה

1. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".
 2. המבקש טוען כי לא התייצב לדין מאחר שלא קיבל לידיו זימון כדן לדין. מעיון באישור המסירה הסרוק בתיק, ומצורף גם לתגובת המשיבה, עולה כי למבקש נשלחה הזמנה לדין בדואר רשום, אשר לא נדרשה על ידו. בעניין זה חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, הקובעת כי "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדן גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".
 3. כפי שנפסק, "...מקום שההודעה לא נדרשה במען שאליו נשלחה, ברגיל נעוץ הטעם לכך בנמען. אפשרות אחת היא שהנמען שינה את כתובתו בלא לקיים את החובה לעדכן את מרשם האוכלוסין; אפשרות אחרת היא שהנמען לא דרש את ההודעה מטעמים שונים הקשורים בו, ובכללם ניסיון לחמוק מתשלום. בשני מצבים אלה קבע המחוקק כי יש לראות בנמען כמי שקיבל את המסמך שנשלח אליו. זוהי קביעה נורמטיבית הזקפת לחובת הנמען אי-קיום חובות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובת ולדרוש דואר רשום ששלחה אליו רשות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר החריג ויוצא הדופן - תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה הייתה שלא כדן" (רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך כרם. 11/06/13).
 4. על מנת לסתור את חזקת המסירה הנ"ל, על המבקש להוכיח שלא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו. המבקש לא עמד בנטל ההוכחה. בטענתו הסתמית, שלא נתמכה בכל אסמכתא, בדבר שיבושים ואי סדרים בחלוקת הדואר בסניף הדואר, לא די כדי לסתור את החזקה. על כן לא מצאתי כי קיימת סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהתייצב לדין במועד.
 5. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18, פורסם נבו) "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". לא מצאתי כי יש בטענות ההגנה הכלליות, אשר צוינו בבקשה, ואשר לא נתמכו במסמכים ובראיות, פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.
 6. הדברים נכונים הן ביחס להרשעה והן ביחס לעונשים שנגזרו על הנאשם. מתצלום רישיון הנהיגה עולה כי רישיון הנהיגה אותו הוציא הנאשם ב-2019 הינו לרכב מסוג A1-A בלבד ואילו את רישיון הנהיגה לרכב פרטי, סוג B, הוציא רק בשנת 2024, כך שוותק נהיגתו בסוג הרכב בו נהג אמנם קצר (עסקן באירוע מיום 18.02.2025). כמו כן, חומרת האירוע עולה מכתב האישום וכן מהדו"ח והמזכר המצורפים לתגובת המשיבה.
 7. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.
- ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"ו, 19 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.